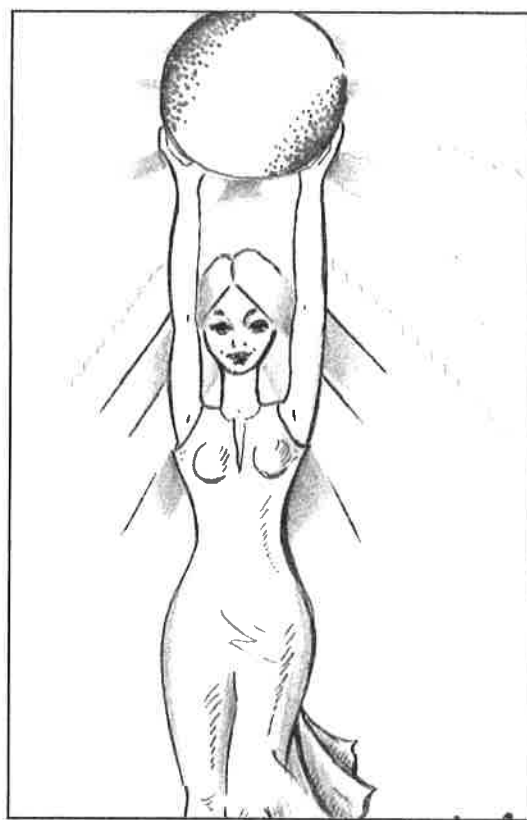


Strenču psihoneiroloģiskā slimnīca
Informatīvi izglītojošā
avīze

PARKS



2007. gada

Nr. 33

maijs

Ceļamaize

No ābeļzariem pašus baltos ziedus
Es tavās dienās gribu purināt, -
Lai ko tu domātu, lai kur tu ietu,
Tev visur jābūt gaišiem ceļiem, māt!

Es gribu savās plaukstās paņemt starus,
Kā saules tiltu tavā priekšā klāt.
Pat ledus kalnus izkausēt es varu...
Tev vienmēr jābūt siltām dienām, māt!

... Ja esmu vējš, kas ābeļzaros žūžo,
Ja savu staru lieku saulei klāt,
Tad tikai tāpēc, ka tu manam mūžam
No sirds reiz ceļamaizi lauzi, māt!

= Juris Brežģis =

Берегите матерей, что вас хранят.
А тех, кого уж чет не забывают...
Пусть над ними ветры не шумят.
Любите почаще навещайте.

Пусть будет светел Девы лик
Пусть будет мир на всей планете!
Благословенны, будьте матеря,
Благословенны, будьте их мужа и дети.
= A. Bredaka =

Mātei

Tā kā saulesstaros zeme,
Tavā mīļumā es uzziedu.
Vēl ar vien no tevis ņemu, ņemu,
Un ar prieku atdod visu tu.

Gadi iet, un šodien kļūst man baisi,
Vai es spēšu tik daudz laba veikt,
Lai reiz drīkstētu par tavu gaismu
Es ar savu dzīvi paldies teikt?

= L. Brīdaka =

Mēs mātēm svētkos apsveikumus sūtām,
Bet ciemos aizbraukt solām labāk... rīt,
Līdz, dienas steigas mulsināti, jūtam -
Šo solījumu grūti izpildīt.

Mēs mātes atceramies pārāk reti,
Tik tad, kad svaiga rēta skaudri sāp
Vai pēkšņi sarežģījas dzīves meti,
Pie mātēm ejam, zinot, viņas glābs.

Mēs bieži glāstīti un reti pērti,
Bet mātes daļa - patsais matu sniegs...
Lai kādos svaros netiktu reiz svērti,
Būs katrs savai mātei parādnieks.

Un tomēr mātes mīl mūs, nerātņos un sliktos,
Tās mūsu priekus, mūsu bēdas jūt, -
No jauna dzīvi sākt mums tagad tiktos,
Lai citādi pret mātēm spētu būt.

Tik gadi rit, tiem atgriezties nav prātā
Un atkal pārstaigātās takas mīt...
Ļauj, māmiņ, tavas rokas sastrādātās
Man slikto dēlu vārdā noskūpstīt.

= Leons Ozols =



Mātes dienas veltījums.

Tu mīlā, mīlā māmiņa,
Tu esi manīm tikai viena,
Ik dieniņu, kad saule spīd,
Ik vakaru, kad zvaigznes mirdz!

Mātes diena! Tā ir diena, kad sveicam gan mātes, māmiņas, gan vecmāmiņas. Kā jau rakstīju dzejolītī, kad māmiņa mums visiem ir viena. Slikta, laba, mīļa, savu reizi varbūt ne tik mīļa, jo iedod arī pa "dupsi" pierieniņu, ja pelnīts. Par savu māmiņu varu teikt tikai labus vārdus, jo zinu, ka viņai mani un vēl vienu meitu uzaudzināt nebija viegli. Cik zinu, no tēva un atceros viņš man teica, ka neesmu īstā meita. Esot adoptēts bērns. Tāpēc nevarēju saprast kāpēc mana māsa tā mani neieredzēja. Kāpēc visu to savu. Tāpēc, ka tagad pati esmu divu meitiņu māte un daudz, ka saprotu labāk nekā, tad, kad vēl biju bērns. Šoreiz vairāk arī neko negribu stāstīt, jo roka jau ir piekususi un nevedās arī prāts. Nāk miegs un jāiet pagulēt.

Ar cieņu Agrita Kālemera
2007. g. 21. aprīlī.

Maijs - svētku mēnesis.

...Un atkal klāt ir maijs – lapu plaukšanas, pavasara ziedu un arī svētku mēnesis. Maijā ir daudz svētku. 1. maijs - darba svētki, 4. maijs - Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas diena, 9. maijs - Eiropas diena, 13. maijs - Mātes diena un pašas beigās, 27. maijā - Vasarsvētki. Šoreiz gribas padomāt par Mātes dienu, kuru arī svin kā ģimenes dienu.

Māte ir cilvēks, kas katram cilvēkam ir tuvākais, jo šādā svētku dienā negribas atcerēties un domāt par mātēm - dzeguzēm, kas pamet savus bērnus, bet gan par mātēm, kuru vārds ir rakstāms ar lielo burtu. Mātes dienā mēs godinām un atceramies mātes, kas audzinājušas un audzina savus un arī svešus bērnus, neskatoties uz grūtībām un raizēm. Katrai īstai mātei bērni ir vismīļākie, lai arī viņi prieku vai arī kādreiz, blēņodamies, sagādā sirdsdēstus un raizes. Mātei bērns paliek bērns, lai arī cik viņš vecs būtu; viņa dzīvo līdzī bērnam gan priekos, gan bēdās un nelaimēs, sliktos brīžos pat vairāk pārdzīvo bērna neveiksmes, nekā savējās.

Es pati arī esmu triju bērnu māmiņa. Cik nesen vēl mani bērni bija maziņi, bet nu jau lieli – pilngadīgi un paši cenšas tikt galā ar dzīves grūtībām, bet ir brīži, kad lūdz manu palīdzību, jo viņu domās ir pārliecība, ka mamma neatteiks un labāk patīs atšķetināt dzīves mestās cilpas. Protams, es palīdzu, cik varu, lai gan citreiz neuzkrītoši lieku arī viņiem pašiem risināt savas problēmas – lai rūdās, dzīve nežēlos, un vienmēr jau mamma nebūs pie rokas dzīves grūtībās. Taisnības labad gan jāsaka, ka bērni arī man cenšas palīdzēt, pasaudzēt grūtībās, jo saprot, ka mana veselība ir sašķobījusies un neesmu vairs tā stiprā, kas agrāk.

To, kā ir būt par māti, ko nozīmē rūpes par bērniem, saprot tikai par māti kļūstot un audzinot bērnus. Jo vecāks kļūsti, jo labāk saproti savu māti un vecmāti, viņu jūtas, vārdus un domas. Arī barot un pat ieperot bērnus, mātes ar sāpošu sirdi grib, lai bērni būtu labāki, jo tad arī dzīve viņiem ritēs vieglāk.

Māte – tas ir svēts pienākums, stiprs un mīļš vārds. Tādēļ arī visām māmiņām un vecmāmiņām gribu novēlēt saulainus un prieka pilnus šos svētkus – Mātes dienu. Vēl labāk, ja šajā dienā visa ģimene var kopā atzīmēt svētkus, bet, ja apstākļi iegrozījuši dzīves ceļu tā, ka nevar sanākt kopā, tad arī domās var būt pie mātēm un arī pie vecmāmiņām. Māmiņas, ticiet – arī par jums bērni domā šajos svētkos.

Gaišus un priekpilnus svētkus!

Inga Siliņa
6. nodaļa.



Mātes dienai veltīts koncerts

10. maijā Pacientu klubīnā tika rīkots Mātes dienas ieskaņai veltīts koncerts. Tajā Raldas vadībā dziedāja Daiga, Ilze, Valda, Agnese, Jānis, Ojārs, Ēriks, Andris un es, Inga. Mēs dziedājām sākot no tautas dziesmām, šūpuļdziesmām līdz dažādām citām dziesmām, kurās sumināta māte, ģimene, tēvzeme. Dziesmas bija gan jautrākas, gan skumjākas, kuru skanēšanas laikā pat dažai labai klausītājai asaras saskrēja acīs. Mātes ir mūsu mīļākie cilvēki, bet citiem viņas vairs nav šaisaulē. Mēs, dziedātāji, ļoti priecājāties par klausītāju aplausiem, līdzī dziedāšanu un skaistajiem pašdarinātajiem apsveikumiem no 1. nodaļas meitenēm. Paldies, ka novērtējāt to, ko mēs jums sniedzām no sirds!

Aptaujājot klausītājus, guvu tikai pozitīvas atsauksmes, tāpat arī skatītājiem koncerti patīk un ir vajadzīgi, jo daži jau aptaujājās, kad būs nākošais.

Paldies, visiem, kas piedalījās, un Raldai, kā arī skatītājiem par atsaucību. Tiksimies citos koncertos, un, tos gaidot, atslābināsimies ceturtdienas ballītēs. Visi dziedātāji gaidīs klausītājus uz citiem koncertiem, lai ne tikai vieni uzstātos un citi klausītos, bet arī kopā padziedātu.

Ar cieņu atvados! Koncerta vadītāja Inga Siliņa no 6. nodaļas



Numura viesis

Neskatoties uz lielo darba apjomu, personālās daļas vadītāja Maija Ancveriņa piekrita sarunai ar avīzes „Parks” korespondenti Aļonu Loginu.

Jautājums: „Maija! Katram no mums ir savas bērnības takas, skolas gadi, sapņi. Kā tas bija ar Jums?”

Atbilde: „Gribēju būt par zobārsti vai par advokāti. Sapņi ir piepildījušies – esmu strādājusi gan medicīnā, gan sfērā, kur jāpārvalda juridiskās zināšanas.”

Jautājums: „Kad Jūs šeit atnācāt strādāt?”

Atbilde: „Kopš 1985. gada 9. decembra.”

Jautājums: „Kāda ir Jūsu izglītība, ja nemaldos, Jūs esat mediķe?”

Atbilde: „Gan medicīniska, gan juridiska izglītība.”

Jautājums: „Pastāstiet par tagadējo darbu!”

Atbilde: „Tagad mans darbs ir saistīts ar cilvēkiem, ar dokumentācijas kārtošanu.”

Jautājums: „Ar ko tieši nodarbojas personāla daļas vadītāja?”

Atbilde: „Kārto visu dokumentāciju, kas saistīta ar darba attiecībām. Rūpējos par slimnīcas arhīvu, kārtoju dažādus jautājumus, kas saistīti ar slimnīcas attīstību.”

Jautājums: „Drīz būs slimnīcas simtgade, vai Jūs varētu pastāstīt par šiem pasākumiem?”

Atbilde: „Jubilejas pasākumi notiek katrā nodaļā, un augustā paredzēts simtgades noslēguma pasākums.”

Jautājums: „Vai slimnīcā ir daudz ilggadīgo darbinieku?”

Atbilde: „Daudz, vidēji 60% no strādājošiem ir ilggadējie strādnieki.”

Jautājums: „Kādi ir slimnīcas attīstības nākotnes plāni?”

Atbilde: „Ir nolūks, ir plāns uzcelt jaunu nodaļu un jaunu administratīvo korpusu, izremontēt tuberkulozes nodaļu atbilstoši šodienas prasībām.”

Jautājums: „Cik es esmu ievērojusi, Jūs apmeklējat pacientiem rīkotos pasākumus, un pati esat bijusi pat žūrijas komisijā. Kā Jums patīk šie pasākumi?”

Atbilde: „Es priecājos, kā mūsu pacienti izrāda interesi par šiem pasākumiem, paši piedalās to veidošanā un aktīvi līdzdarbojas tajos. Šie pasākumi izceļas ar sirsnīgu atmosfēru.”

Jautājums: „Pastāstiet, lūdzu, par savu ģimeni un vaļaspriekiem!”

Atbilde: „Par savu ģimeni – man ir trīs bērni, divi mazbērni. Mani vaļasprieki ir dziedāšana, dejošana un darbs dārzā.”

Paldies Jums par atklātām atbildēm un interesantu sarunu. Lai Jums veicas!



Svētki 9. nodaļā

22.04.2007 notika 9. nodaļas prezentācija. Par pašu nodaļu mums pastāstīja nodaļas vadītāja daktare Liāna Grigorjevna. Nodaļa ir atvērta no 1962 gada 2 maija būs 45 gadu jubileja. 9 nodaļa ir izvietota 1 stāvā nesen šeit ir veikts eiro remonts, nodaļa paredzēta 40 slimniekiem kurus apkalpo un ārstē psihiatrs Liāna Grigorjeva med. māšas 19 sanitāri un friziere. Pēc tam bija neliels koncerts kurš pārsteidza ciemiņus. 9. nodaļas puīši ar personālu nodziedāja skaistas dziesmas, dziedātājus uz sintezatora pavadīja pati daktare Grigorjeva Pēc tam skanēja apsveikums un dāvana no administrācijas, kuru pasniedza Maija Ancsvēriņa. Pašās beigās bija vēl viens apsveikums dziesmas viedā no 6. nodaļas pacientiem kuru nodziedāja Inga.

Korespondentes - Aļona Logina.
un Anita Tkačika.



Un Inga dzied atkal...

Tāds nosaukums ir koncertam, kas notiks 23. maijā Pacientu klubā un kurš būs mans – Ingas Siliņas solokonzerts. Tas veltīts gan Vasarsvētkeim, gan manām atvadām, jo nākamajā nedēļā pēc koncerta es atkal pēc ārstēšanās dodos mājās.

Būs pazīstamas un, ceru, ka daudziem arī mīļas dziesmas. Domāju, ka klausītājiem patiks manas izvēlētās dziesmas, un kādas dziedāsim arī kopā.

Man uzdeva jautājumu, kādēļ es rīkoju šādu solokonzertu. Jau 2006. gada 12. janvārī bija solokonzerts, kas veltīts gan manai, gan Raimonda Paula dzimšanas dienai. Klausītājiem ļoti patika, tādēļ arī tagad nolēmu iepriecināt savus cienītājus ar vēl vienu solokonzertu. Ļoti gaidīšu Jūs visus 23. maijā plkst. 1100, lai dziedātu Jums un kopā ar Jums mīļas, skaistas dziesmas.

Uz tikšanos! Inga Siliņa no 6. nodaļas

Joki

“Fiksi dod uzpīpēt!”

“A kas tu tāds?”

“Mani te katrs suns pazīst!”

“Tad suņiem arī prasi!”

“Varu apsveikt, jūsu ķermenī uzradusies jauna dzīvība.”

“Dakter, bet es taču esmu vīrietis!”

“Jā? Vispār jau cērmēm tas vienalga.”

Grēksūdze:

“Svēto tēv, mana sieva bija brīvdienās aizbraukusi no mājām, un es pārgulēju ar mājkalpotāju.”

“Cik reižu?”

“Svēto tēv, es te nenācu lielīties, bet izsūdzēt grēkus.”

Divu vīriešu saruna.

“Pēc statistikas katra otrā sieva krāpj savu vīru.”

“Kam man statistika, man vajadzīgi uzvārdi, adreses, telefoni!”

Muša ar savu mazdēlu pastaigājas pa plikgalvja pakausi un stāsta:

“Zini, mazdēl, es vēl atceros, ka te, kur mēs tagad ejam, kādreiz bija tikai taciņa.”

Dāma strauji nobremzē pie autoskolas ēkas, pa ceļam iebuktējot pāris auto, un skaļi sauc:

“Dodiet man steidzami citu instruktoru! Šito vārguli, ko es atvedu, ķēra infarkts!”

“Māmiņ, drīkst, es izpeldēšos?”

“Nē, tas ir bīstami!”

“Bet kāpēc tētis peldas?”

“Viņš ir apdrošināts!”

Ziemassvētku vecītis, labā feja, godīgs advokāts un vecs dzērājs iet pa ceļu. Te, pēkšņi, visi ierauga zemē simtlatu banknoti. Kuram no četriem tā tiks?

Vecajam dzērājam, protams, jo pārējās trīs ir mītiskas būtnes.

Autovadītāj, atceries – sargeņģelis nespēj lidot ātrāk par 100 kilometriem stundā!

Lai arī cik slikta būtu veselība, visai dzīvei tāpat pietiek.

“Jānīt, kas tu gribētu būt, kad izaugsi liels?”

“Ķēms.”

“Kāpēc tā?”

“Vienmēr, kad ar tēti ejam pastaigā, viņš nemitīgi saka: “Paskaties, kads tam ķēmam BMW, kāda tam ķēmam milzīga māja...””

Divu draugu saruna.

“Zini, man ir tādas aizdomas, ka mūsu ledusskapī kāds dzīvo.”

“Kāpēc tu tā domā?”

“Mana sieva katru vakaru uz turieni nes ēdienu!”

Burkānu salāti

<p>10 - 20 vārīti burkāni, 1 mazā bundžiņa zaļo zirnīšu, 1 mazā bundžiņa kukurūzas, 1 lielā sarkanā paprika, 100 - 200 g vistas desas vai gaļas, krējums, majonēze, sāls.</p>	<p>Burkānus sarīvē uz rupjas sakņu rīves, smalki sagriež papriku un desu vai gaļu, pievieno zirnīšus un kukurūzu (var ar visu suliņu), sāli pievieno pēc garšas. Arī krējumu un majonēzi vajadzīgajā daudzumā pēc garšas. Visu sajauc. Labu apetīti un smekļīgu ēšanu!</p>
---	--

Zaļumu salāti

Agrā pavasarī, lai uzņemtu vitamīnus un remdētu kāri pēc zaļumiem, var gatavot salātus no ziemas sīpolu lociņiem, balto nātru lapiņām, zem karsta ūdens noplaucētām pieneņu lapiņām. Ja vēl var dabūt pētersīļus un dilles, tad salāti būs vēl garšīgāki. Arī, kad jau sāk ienākties pirmie salāti, ja baltās nātres nav noziedējušas, var visu pievienot pie salātiem, tikai pieneņu lapiņas jaunākas, mazākas (lielās ir cietas un sūras) meklējiet. Ja vēl līdzekļi atļauj, var arī pievienot veikalā nopirkto gurķus un tomātus. Klāt liek sāli, garšvielas salātiem pēc garšas un, protams, krējumu. Svāra vērotāji var krējuma vietā pieliet eļļu, bet, ja gribas asākus salātus, var pievienot kādu karoti galda etiķa.

Salāti ir vitamīniem bagāti (arī ar dzelzi no nātrēm) kā arī organismu attīroši.
Ēdiet veseli!

Sagatavojusi Inga Siliņa 6. nod.

Vai jūs zinājāt! Interesanti fakti.

1982. gada 1. maijā Atašienē atzīmēta pirmā dzeguzes dziesma, tad nu, izejot no mājas, jāsāk nēsāt kabatā līdzī nauda un jāpaēd brokastis, lai dzeguze neaizkūko.

Ievas 1982. gadā sākušas ziedēt Jelgavā 12. maijā, bet Alūksnē - 24. maijā.

1982. gadā Latvijā visagrāk pārkons novērots 10. aprīlī Dzelzavā un Mēdzulā kailos kokos, bet 6. jūnijā pirmais pārkons ir šķērsojis visu Latviju, kad koki bijuši pilnā plaukumā.

Tautas ticējumos teikts:

“Agri pārkonis zīmējas uz slapju vasaru.”

“Daudz pavasara pārkonu vēsta labu vasaru.”

“Pirmais pārkons padzen salnas.”

“Pirmā pārkonā rāpus ar galvu akmens jābada, lai galva nesāp.”

Bite kož vienreiz mūžā, pēc tam mirst, tādēļ jāizvairās to bez iemesla aizskart vai saniknot.

Pie strazdu būriem nekad nemētājas mazuļu pārsistās olu čaumalas, jo strazdi tās knābjos iznes no ligzdas un nomet tālu no būriša.

Pēc “Ainas laika grāmatas 2001” sagatavoja Inga Siliņa 6. nod.

Pasta soma

Pavasara rītu gaidot.

Vēl manī nav modies šis rīts,
Domāju, vai aizgājušās ziemas dēļ, vai arī tas ir spīts?
Nenāk un nenāk šī pavasara dvesma pie manas sirds vārtiem
Nenāk – kaut ir tie jau sen kārti, un vaļā vērti!
Aiziet rīts garām, vai atslēga salūzusi vai to laika zobis un rūsa saēdusi?
Nav manos spēkos šos vārtus vaļā slēgt? Ko darīt? Bēgt?! – Atpakaļ ziemā –
Uz to dienu, kur vai katrā mājā mani sagaida atvērts logs, kur nolūzis
Kāds vecs līkumlīkumots koks!
Kur sunīši ar kaķiem draisku deju lec,
Kur galdu uzklāj, kur no vecas akas
Ūdeni nesot,- sāj plecs.
Es nezinu, nezinu paties'!
Jau sāku savās domās un darbos maldīties!
Kāpēc tanī mājā, kur divi tumši logi, istaba auksta kā krams un salst rokas?-
Kur Dievmāte, turot bērnu raugās manī –
Kāpēc man negribas atgriezties tur?
Kur visu manu mūžu uguns ir kurta?
Kur sirds siltumu jutusi esmu, kaut nogurstu!
Es zinu, tai mājai vairs nav dvēseles!!!
Nav nēšu, ar ko ūdeni no akas nes!
Tā pavasaris nenāk pie vārtiem maniem pieklauvēt,-
Tā nenāk, kaut gribētu tos divus vai trīs klauvējienušus sadzirdēt!
Uū! Kas tur? – “Nāc iekšā!” Durvis vaļā!
Vai kafiju gribi?... Nē – Tev jāiztiek ar to, kas ir tev pašai!
Somu vaļā vērt un meklēt vakardienu nav jēgas nekādas.
Tāpēc arī pa galvu maisās domas pareizas, nepareizas – šādas tādas!
Labi! Pacietīšos vēl! Vēl kādu laika sprīdi!
Taču – ilgi nespēšu, ja nevarēšu sagaidīt šo pavasara rīta brīdi!...

= Valda Ostrovska 6. nod.

Mēs neesam uz pasaules vieni,
Ir apkārt ļaužu tik daudz.
Ir katram savi prieki,
Bet cits kāds bēdās raud.

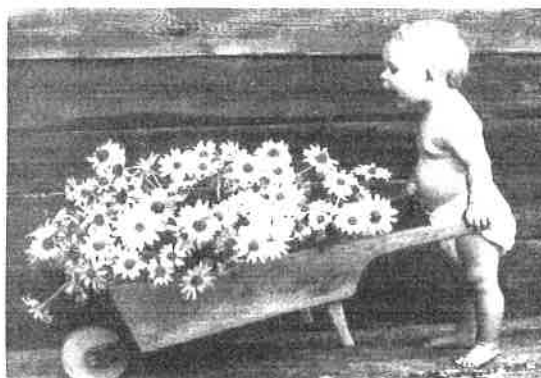
Neej garām ar vienaldzīgu sirdi
Bēdās nomāktam cilvēkam.
Palīdzi, ja vari bēdās palīdzēt
Arī laipns vārds var palīdzēt daudz.

Citu laimei un priekam neskaud,
Priecājies viņiem līdz,
Tici arī tavā sirdī tad,
Vairosies prieks un laimes nojausma.

= Inga Siliņa 6. nod. =

PRĀTULIŅA.

Pienenīt!
Kā tu laiku sajaukusi,
Rudens salnām tuvojoties,
Tagad ziedu raisi.
Tev ļoti gribas pavasari !
Tici man, man arī!
= Inga Siliņa, 6. nodaļa. =



Pavasaris klāt

Klausos putnu treļļos skaļos,
Saulīte jau spīd.
Tālu, tālu, koku galos,
Nu jau dzīvībiņa mīt.

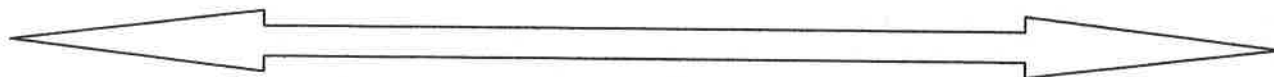
Un no mājas suņuks Rodžers
Pabāž purnu laukā,
Ai, cik skaists un jauks ir laukā!
Pavasaris klāt.

Visas dzīvas radībiņas,
Kopā, pulkā nāciet Jūs!
Būsim mēs kā draugi lieli
Pavasara noskaņās.

Bet, kad saulīte uz rietu
Savu ceļu iet,
Saku visiem es: „Ar Dievu!”
Pavasaris klāt.



= Agrita Kalimesa 1. nod. =



Ko mūsu senči darīja maijā.

1. maijs – Lapu diena – diena, kad ganiņš nedrīkst pat rīksti griezt, jo koki jūt sāpes.
7. maijs – Jetes diena – piemērota sīpolu stādīšanai.
8. maijs – Staņislava diena – diena, ar kuru beidzas agrās sējas laiks un sākas vidējā sēja (līdz Urbāna dienai 25. maijā).
9. maijs – Ijāba vai Niklāva diena – piemērota kartupeļu un sīpolu stādīšanai, kā arī visa veida labības sēšanai.
11. – 13. maijam – tās ir trīs dienas, ko uzskata par Ziemas asti. Uzskatīja, ka pēc tam var droši sēt un stādīt.
13. maijs – Mātes diena – kad godina māti un ģimeni, apmeklē mātes un citu tuvinieku kapu kopīgas, sakopj kapus.
24. maijs – Lielā Krustdiena – Debesbraukšanas diena, kad kristieši piemin Jēzus pacelšanos debesīs. Divas ceturtdienas pirms Lielās Krustdienas ir Mazās Krustdienas. Visas šīs dienas ir pasvētdienas, sevišķi Lielā Krustdiena, un tās pieskaita pie Krusas vai Negaisa dienām. Ja nesvētīja, tad ticēja, ka vasarā Krusa vai Pērkons izdarīs kādus postījumus saimniecībai vai sējumiem. Lielajā Krustdienā visiem sāj – kokiem, pat zālei, tādēļ neko nedrīkst ne plūkt, ne pļaut. Pļavas ganīšanai izmantoja tikai līdz Lielajai Krustdienai, pēc tam zāli saudzēja siena pļaujai.
25. maijs – Urbāna diena – jāsej viss, kam raža virs zemes, izņemot zirņus, gurķus, ķirbjus.
27. maijs – Vasarsvētki (tos svin 50. dienā pēc lieldienām). Ar meijām pušķoja istabas, klētis, kūtis un laukus, lai veicinātu auglību. Uzskatīja, ka pavasarī meijām piemīt sevišķas spējas. Tās izžāvēja un klāja šķūņos zem siena panta. Vasarsvētku nakts ir Pieguļnieku svētki.